

ШАХТАР КРИВБАСУ

КЗРК

№7 (1958) червень 2026 року

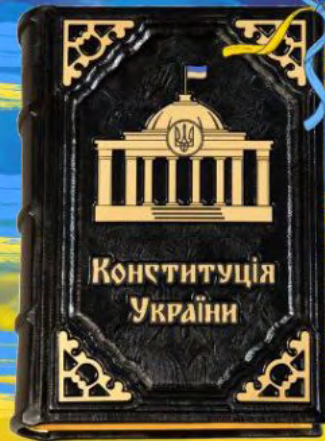

свобода

28 червня

боротьба

Конституція
України

гідність

**День
Конституції
України**

добробут

**Покладання
22 червня**

5

**Дякуємо Вам,
донори!**

Донорство

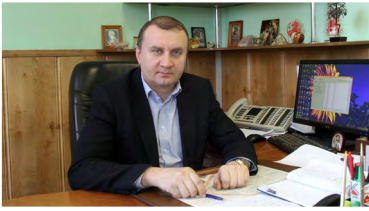
6-7

Експерсія

8-9

КАДРОВІ ПРИЗНАЧЕННЯ

КОВТУН ЕДУАРД ВОЛОДИМИРОВИЧ,
ДИРЕКТОР ШАХТИ «КРИВОРІЗЬКА»

МАРКЕВИЧ АНДРІЙ ЮРІЙОВИЧ,
ДИРЕКТОР ШАХТИ «ТЕРНІВСЬКА»

ФЮНГ ВЯЧЕСЛАВ ГАРРІЙОВИЧ,
ГОЛОВНИЙ ІНЖЕНЕР ШАХТИ «ПОКРОВСЬКА»

ОФІЦІЙНО

КОРОТКО ПРО ПОТОЧНУ СИТУАЦІЮ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Шановні співробітники Криворізького залізорудного комбінату! Цим зверненням ми надаємо офіційну інформацію щодо поточної ситуації на підприємстві, факторів, які спричинили економічні складнощі, та першочергових дій керівництва для покращення стану.

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області по справі №904/2684/25 від 09.06.2025 року відкрито провадження у справі про банкрутство АТ «Криворізький залізорудний комбінат», введена процедура розпорядження майном, введений мораторій на задоволення вимог кредиторів.

На даний час підприємство вживає заходів з проведення розрахунків по заробітній платі. Причиною виникнення заборгованості по заробітній платі стала відсутність надходжень грошових коштів від здійснення власної господарської діяльності в обсязі достатньому для проведення своєчасних розрахунків по заробітній платі. Великий вплив на зниження платоспроможності підприємства має значна сума дебіторської заборгованості та заборгованість держави з відшкодування підприємству податку на додану вартість за судовими рішеннями, ухваленими на користь підприємства. Крім того, підприємство регулярно звітує органам державної влади про стан заборгованості по заробітній платі.

Керівництвом комбінату вживаються всі можливі заходи з виконання своїх першочергових зобов'язань перед працівниками. У міру надходження грошових коштів заборгованість частково виплачується та буде виплачуватися надалі. На даний час підприємство не може надати інформацію про точні строки погашення всієї суми заборгованості. Доречно зазначити, що судова процедура банкрутства, яка наразі застосована до підприємства, перш за все спрямована на ефективне відновлення платоспроможності суб'єкта господарювання та надає останньому додаткові можливості для здійснення розрахунків по заробітній платі.

Підприємство у міру наявності фінансових ресурсів дотримується прав та гарантій працівників, які визначені чинним законодавством.

ДАТА В КАЛЕНДАРІ

ЖУРНАЛІСТИКА – БІЛЬШЕ, НІЖ ПРОСТО ПРОФЕСІЯ

Щорічно **6 червня** ми відзначаємо **День журналіста** – професійне свято репортерів, операторів, кореспондентів, коректорів й редакторів та інших фахівців газет, журналів, радіо, телебачення й інтернет-видань. Місія кожного масмедійника на своєму робочому місці – творити історію сьогодення: без прикрас, правдиво, швидко, точно й об'єктивно відображати сучасність. Сьогодні ці матеріали перетворюються на безцінну історичну спадщину, до якої ми звертаємося знову й знову. Журналістика об'єднує весь світ. Саме вона дає можливість тримати руку на пульсі і бути у курсі всіх подій міста та країни.

Так, напередодні Дня журналіста, в Криворізькій міській організації ПМГУ відбулися урочистості, куди були запрошені журналісти й ентузіасти-спілчани з різних підприємств гір-

ничо-металургійного профілю та навчальних закладів. Також були присутні працівниці служби інформації Криворізького залізорудного комбінату (редакція газети «Шахтар Кривбасу») – фотокореспондентка **Діана Терещенкова** та технічна редакторка **Наталія Плужник**. На початку зустрічі до медійників звернувся заступник голови Криворізької міської організації ПМГУ **Олексій Шевчук**, привітавши з професійним святом, подякувавши за сумлінну й творчу працю. Також зазначив, що завдяки роботі працівників ЗМІ тисячі людей (трудові колективи підприємств, педагоги й здобувачі освіти навчальних закладів, молодь і мешканці міста) дізнаються новини, отримують важливу інформацію та читають матеріали про життя своїх колег і громадян.

ДАТА В КАЛЕНДАРІ

Далі було підбито підсумки конкурсу під назвою «Інформація. Знання. Дія» на краще висвітлення в ЗМІ діяльності ПМГУ та її організаційних ланок. Найактивнішим профспілковим інформаційникам були вручені Подяки і премії. До речі, цьогоріч конкурсу, який започаткувала Центральна рада Профспілки металургів і гірників України, виповнилося **25 років**. Цьогоріч Кривий Ріг – знов у лідерах, адже має більшу кількість призерів серед підприємств ГМК України.

Так, цьогоріч у номінації «Публікація про волонтерський рух у первинних і територіальних організаціях ПМГУ» перемогу здобула фотокореспондентка служби інформації АТ «Кривбасзалізрудком» **Діана Терещенкова** (псевдонім – Діна Долгова) зі статтею «Шахтарка – за фахом,

волонтерка – за покликанням» (про нашу колежанку Ганну Марчук). Також цього дня були відзначені **Марина Омельницька** (колишня начальниця служби інформації АТ «Кривбасзалізрудком»), **Віктор Білик** («Арселор-Міттал Кривий Ріг»), **Світлана Агатська** (Південний ГЗК), **Наталія Беспалова** (Інгулецький ГЗК), **Надія Либа** (Криворізький професійний транспортно-металургійний ліцей), **Ольга Серебрякова** (Політехнічний фаховий коледж КНУ), **Оксана Шахмоть** (Міська організація ПМГУ), **Любов Зайченко** (Гірничо-електромеханічний фаховий коледж КНУ).

Після урочистостей для медійників була проведена тематична цікава вікторина. Найсильніші емоції журналісти отримали в магчній кав'ярні «Шоколадна жабка», облаштованій у стилі Гаррі Поттера, та в парку «Гданцівський», де милувалися краєвидами Криворіжжя.

Наш кор.

МІСЬКІ ЗАХОДИ

ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ

22 червня ми відзначали День скорботи і вшанування пам'яті жертв війни в Україні. Далекого 22 червня 1941 року нацистська навала безжально увірвалася на радянські землі, забравши мільйони життів різних національностей, що утворювали єдину державу, та залишивши по собі розбиті родини, осиротілих дітей та скалічені долі. Український народ заплатив занадто високу ціну за Перемогу у Другій світовій війні.

Ми схиляємо голови, вшановуючи світлу пам'ять усіх, чий життя обірвала та жахлива війна: фронтовиків, підпільників, партизанів, закатованих у полоні та невинних мирних мешканців. З нагоди Дня скорботи і вшанування пам'яті жертв війни у Кривому Розі провели пам'ятні заходи, віддавши шану всім жертвам, чий життя забрала війна.

Так, теплою літнього ранку у парку «Шахтарський» зібралася представники виконкому Покровської районної в місті ради, депутати, ветерани, діти війни,

представники промислових підприємств, робітничая та учнівська молодь і всі небайдужі мешканці рідного міста. Від Криворізького залізничного комбінату були присутні помічник голови правління із соціальної та інформаційної політики – начальник служби інформації **Стор Фурсов**, голова ПО ПМГУ підприємства **Юрій Деркач**, планометристка дільниці ТВГП Енергетичного цеху **Анна Максимова**. Вони вшанували полеглих воїнів покладанням квітів до підніжжя Пам'ятника воїнам-визволителям та до Братської могили 867 воїнів, схиливши голови у хвилині мовчання.

Урочистості також відбулися у Тернівському районі за участю представників структурних підрозділів Криворізького залізничного комбінату. Біля Пам'ятного знака на честь підпільної комсомольсько-молодіжної групи «Червоногвардієць» зібралася представники виконкому Тернівської районної у місті ради, гірники на чолі з начальником Шахтобудівельного управління **Сергієм Овсієнком** та головою цехкому ШБУ ПО ПМГУ **Юрієм Севостьяновим**, ветерани, робітничая молодь та всі небайдужі мешканці. Вони віддали данину поваги загиблим воїнам, поклавши квіти до Пам'ятного знака та відзначивши їх Героїзм і мужність.

Гірницькі колективи шахт «Тернівська» та «Козацька» на чолі з представниками адміністрації та цехкомів ПО ПМГУ також долучилися до пам'ятного заходу.

Шахтарі разом з ветеранами та представниками місцевої влади поклали квіти до Стели «На лінії вогню», вшанувавши загиблих солдатів, які ціною власного життя виборили мирне небо над Україною.

Вічна пам'ять загиблим.

Честь і слава Героям сьогодення!

Діна Долгова
Фото Наталі Плужник
та надані головами цехкомів

ДОНОРСТВО

ДАРЮЮТЬ НАДІЮ І ШАНС НА НОВЕ ЖИТТЯ

Дякуємо Вам,
донори!

14 червня ми відзначали Всесвітній день донора. Цей день – ще одна чудова нагода подякувати добровільним неоплачуваним донорам за їхній благородний вчинок та порятунок життя людей, які потребують переливання донорської крові або її компонентів. Гасло Всесвітнього дня донора крові у 2026 році – «Одна крапля людяності. Здавайте кров. Рятуйте життя». Ця тема підкреслює, що кожна донорська кров є глибоко гуманним вчинком, актом солідарності та співчуття.

Трудовий колектив Криворізького залізничного комбінату не залишається осторонь благородної справи і завжди долучається до донорської крові, аби врятувати не одне людське життя. Деякі наші працівники вже навіть мають статус Почесного донора України, адже поза плечима – понад 40 донорських кровей. Сьогодні ми вас познайомимося з ними – це трудівники шахти «Криворізька»: начальник дільниці №26 (внутрішнього шахтного транспорту) **Антон Радченко** (стаж роботи 28 років) та кріпильник дільниці №28 (ремонтно-відновлювальних робіт та доставки матеріалів) **Андрій Арефін** (стаж роботи – 26 років). Кореспонденти «Шахтаря Кривбасу» поцікавилися, як давно вони здають кров, що спонукало їх до донорства та які емоції переважають під час здачі.

Антон Радченко

– Що вперше спонукало Вас прийти до центру крові? За яких обставин?

Антон: Це був 1997 рік. Мій товариш звернувся до мене за допомогою, щоб я здав кров для його вагітної дружини, яка знаходилася у пологовому будинку. Звісно, я не міг відмовити. З того часу я став постійним донором, іноді приїжджав за власним бажанням, іноді – на прохання рідних, друзів і колег. Звичайно здаю кров, хоча іноді здавав і плазму. Моя група крові перша позитивна – найпоширеніша та найцінніша у світі, адже є універсальною і підходить всім. Їжджу до Станції переливання крові кожні 2-3 місяці, організм до цього вже звик. За все життя здавав кров понад 70 разів. У моїй бригаді ВШТ працює багато донорів, які також долучаються до благородної справи.

Андрій: Я вперше здав кров у 1992 році ще будучи студентом, адже мій друг потрапив у ДТП. Пам'ятаю, як тоді більшість моїх одногрупників згуртувалися і разом поїхали здавати кров. З того часу і донині я систематично відвідую Станцію переливання крові.

Допомагаю як рідним і друзям (за їх проханням), так і нашим громадянам. 10 років тому отримав посвідчення «Почесний донор України». Маю другу позитивну групу крові. Поза плечима – близько 60-70 донорських кровей, я вже й облік перестав вести. Хлопці з моєї бригади – також чуйні та небайдужі донори, більшість з них зараз на передовій.

– Розкажіть про ваші емоції під час першої донорської крові. Як Ви поборолі хвилювання?

Антон: Першого разу переживав і хвилювався, але я розумів, що роблю добру справу, тож всі емоції переїшли на другий план. Як виявилось, нічого страшного у цьому немає.

Андрій: Якщо чесно, я вже і не пам'ятаю. Але точно знаю, як тільки голка торкнулася шкіри, всі емоції кудись зникли. Мене дуже підтримала дружня атмосфера в Станції переливання крові. Це відчуття того, що робиш щось по-справжньому важливе, настільки мене надихнуло, що відтоді я здаю кров на постійній основі.

– Як ви готуєтеся до процедури (харчування, сон)? Який спосіб життя ведете?

Антон: Обов'язково дієта: виключаю зі свого раціону смажені, копчені та жирні страви. І обов'язково перед здачею крові – здоровий сон. Зранку перед донорством – легкий сніданок: каша та чай. Щодня веду здоровий спосіб життя, вживаю фрукти й овочі, алкоголь тільки на свята.

Андрій: За два дні до процедури переходжу на дієту, а перед самим днем донорства обов'язково добре висипаюся. Зранку – легкий сніданок: чай із булочкою. У звичайні дні дієти не дотримуюся і їм усе, що хочу. Зайва вага не відкладається завдяки важкій роботі під землею. Можна сказати, це мій спорт.

– Чи був у Вашому житті випадок, коли донорство стало особливо важливим або особистим?

Антон: Особливим для мене став день 24 лютого 2022 року – початок повномасштабного вторгнення РФ. Тоді я одразу пішов до військкомату добровольцем, але мені відмовили. Не розгубившись, того ж дня я поїхав здавати кров, аби підтримати державу в такий спосіб.

Андрій: Кожна моя донорська кров – це глибоко особиста і надзвичайно важлива місія. Чи то порятунок вагітної жінки, людини після аварії, чи пораненого бійця. Усі вони відчайдушно потребують нашої підтримки, і ділитися кров'ю – це найменше, чим я можу їм допомогти.

– Що найбільше мотивує Вас повертатися до Криворізької станції переливання крові?

Антон: Після донорства мене завжди переповнюють радість, піднесення і гордість за те, що моя кров може врятувати чиєсь життя. Приємно, коли знайомі, на прохання яких я здавав кров, підходять і дякують. Це додає

ДОНОРСТВО

сил і настрою для того, щоб робити добрі справи.

А здавати кров раз на 2-3 місяці стало в мене вже звичкою, тож по-іншому я вже не можу. Організм сам відчуває, не переглядаючи календар донацій, що настав час йти здавати кров.

Андрій: Напевно, бажання допомогти людям. Розуміння того, що моя крапля крові може врятувати чиєсь життя або допомогти пораненому військовому, не дає стояти осторонь. До того ж приємно бачити обличчя знайомих, яким я допоміг, їхню вдячність та усмішку.

– Чим захоплюєтесь?

Антон: У вільний від роботи час займаюся пошиттям виробів зі шкіри для себе і на замовлення: гаманці, сумки, ремені тощо. Це хобі з'явилося у 2017 році, і я опанував його самостійно завдяки відеоурокам та інтернет-ресурсам. Ще одна моя пристрасть – це автомобілі. Маю чотири власні машини, які повністю обслуговую та ремонтую сам – від двигуна до ходової. Також допомагаю з ремонтом друзям і рідним. Окрім того, я обожаю подорожувати: до повномасштабної війни активно займався зеленим туризмом та часто їздив до села Ожидів на Львівщині.

Андрій: Люблю спорт. Раніше грав за збірну шахти «Криворізька» на Робітничих спартакиадах, організованих профкомом ПО ПМГУ: футбол, дартс, шахи, баскетбол, волейбол. Зараз і досі люблю зіграти партію в шахи та нарди.

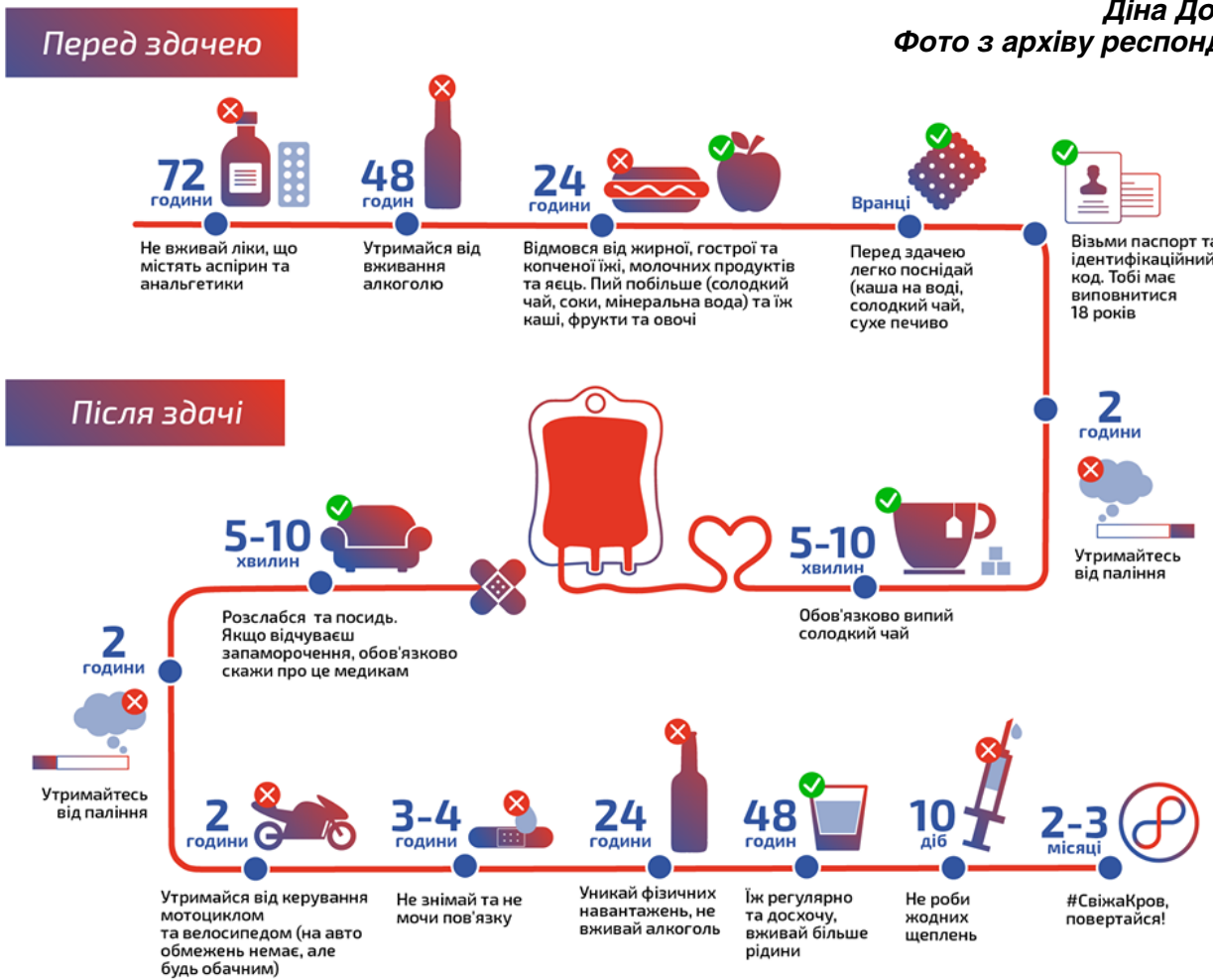
Андрій Арєфін

Дякуємо нашим працівникам-донорам за небайдужість, людяність і добрі справи, які рятують життя та дарують надію тим, хто цього найбільше потребує. Пишаємося, що працюємо поряд з такими людьми, які знаходять час і сміливість ділитися частинкою себе – це привід для щирої гордості та натхнення. Нагадуємо, згідно із законодавством, за здачу крові кожен працівник отримує 2 вихідні дні, які будуть оплачені: перший – в день здачі крові, другий – додається до відпустки (можна скористатися ним у будь-який день). До того ж донорство крові – це не лише можливість врятувати життя інших, а й нагода безоплатно пройти тестування на маркери інфекційних хвороб (ВІЛ, вірусних гепатитів В і С, сифілісу) та дізнатися рівень гемоглобіну і подбати про своє здоров'я.

Шановні працівники комбінату! Давайте не будемо байдужими і разом допоможемо тим, хто цього потребує!

Діна Долгова

Фото з архіву респондентів

ЕКСКУРСІЯ

ПОДОРОЖ ДО ДАВИДІВСЬКОГО ПАРКУ

Уже стало доброю традицією на День журналіста збиратися масмедійникам Кривбасу – членам Національної Спільноти журналістів України і разом відвідувати екскурсії. Так і цього року представники засобів масової інформації – кореспонденти й редактори криворізьких газет, промислових підприємств, ентузіасти-журналісти навчальних закладів, аби провести цей день весело і з користю. На екскурсію також завітала фотокореспондентка служби інформації Криворізького залізничного комбінату (редакція газети «Шахтар Кривбасу») **Діана Терещенкова**.

Цього року масмедійники вирішили відвідати Давидівський парк (дендропарк «Веселі Боковеньки»), що на Кіровоградщині. Чудову екскурсію місцевим парком та його околицями провів криворізький журналіст, краєзнавець, видавець, літератор, гід-екскурсовод **Іван Найдено**. Ще дорогою до пам'ятки садово-паркового мистецтва загальнодержавного значення Іван Володи-

мирович розповів про історію створення цього парку – справжню перлину степу, яка за своїми розмірами становить 109 гектарів. Разом із прилеглою селекційно-дендрологічною станцією, загальний об'єм території сягає 543 гектари з живописною річкою Боковенькою, балкою Скотуватою та системою ставків.

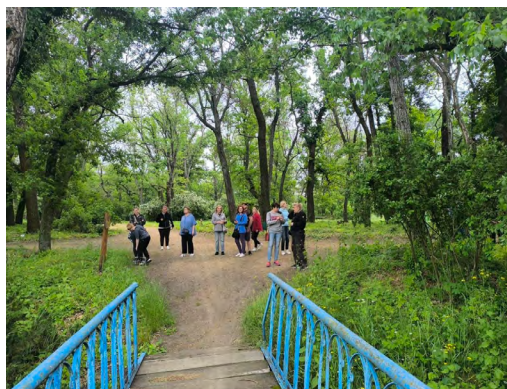

Під'їжджаючи до парку, спочатку група екскурсантів завітала до старовинного кладовища, де поховані родичі Миколи Давидова на території колишнього родинного маєтку. Потім журналісти відвідали місто Долинська та її видатні місця – краєзнавчий музей, залізничну станцію, яка була побудована у 1873 році під первинною назвою Казанка, оглянули пам'ятник паровозу.

Сам парк «Веселі Боковеньки» був заснований у далекому 1893 році Миколою Львовичем Давидовим, який народився в с. Іванівка в родині поміщика-землевласника. Ще за студентських років Миколу Львовича переслідувало бажання створити парк на батьківських землях. Хлопець багато часу займався вивченням місцевості, робив проби ґрунтів та читав чимало літератури з садово-паркового мистецтва, а також багато подоро-

ЕКСКУРСІЯ

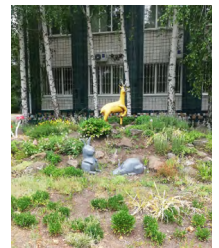

жував. Він побував у багатьох містах Московії, на Кавказі, в Криму, їздив за кордон у Німеччину, Францію, Італію, Англію, Данію, де бачив різноманітні сади та парки. Побачене вразило юного природолюбця і він замислився над створенням власного парку. Для втілення свого задуму він запросив українського художника-пейзажиста Іполита Владиславського-Падалку. Сюди були завезені рослини з різних куточків планети. Усе своє життя Микола Давидов присвятив парку і висадив тут майже 250 видів дерев та чагарників на берегах річок Боковенька і Весела. У 1912 році він передав своє творіння Південно-російському географічному товариству для збереження знань і природи.

На сьогодні у парку налічується майже 1000 видів дерев і чагарників, включаючи реліктові рослини. Там навіть і досі зберігається перша посаджена ялинка, що двічі вижила під ударом блискавки. Екскурсанти обійшли велику територію дендропарку, мандруючи вузькими стежинками, містками через річку та полянами. Оглянули сторічні дуби і сосни, гінґо та залізне дерево, кедри європейські, тюльпанове дерево, липу манджурську, софору японську, реліктовий чекалкін горіх, цегляне та оцтове дерева. Також побачили колекцію бузку та деревовидну півонію, сакуру, форзицію, багрянник, магонію та екзохорду, жасмин садовий (чубушник), гібіскус та гледичію тощо.

Давидівський парк – одне з наймалювничіших ландшафтних дендропарків України, це чудове місце для екскурсії та відпочинку, облаштоване сучасними прогулянковими доріжками, лавками, альтанками та локаціями для фото. Масмедійники із задоволенням досліджували територію дендропарку, вивчаючи його місцевість та різноманіття рослин, занурюючись в історію його засновника, насолоджуючись чистим повітрям та відпочиваючи фізично й душевно. Ця мандрівка надовго запам'яталася і залишила по собі приємні спогади та позитивні емоції, що стали чудовою сторінкою в нашій спільній книзі пригод.

Наш кор.

ОБЕРЕЖНО!

Шановні працівники підприємства!

Ми з вами живемо у нелегкий воєнний час, коли майже не щодня на українські міста і села спрямовують ракети, дрони, авіабомби. У цей час важливо дбати не тільки про власну безпеку та безпеку своїх рідних, а і піклуватися про психічне здоров'я наших дітей, які бачать наслідки війни на власні очі. У цей час важливо вміти правильно заспокоїти їх та надати професійну допомогу.

Також зараз настав теплий сезон, коли громадяни починають масовано спалювати листя, траву та сухостій, що може спричинити масштабні пожежі, які завдають величезної шкоди екології, майну та здоров'ю людей.

Тож зважаючи на вищевикладене, на виконання листа Департаменту цивільного захисту Дніпропетровської області державної адміністрації виконком Покровської районної у місті ради надає підготовлені Навчально-методичним центром цивільного захисту та безпеки населення Дніпропетровської області наступні пам'ятки: «Пам'ятайте! Спалювання листя, трави та сухостою – заборонено!» і «Як підтримати дітей під час війни». Радимо ознайомитися з ними.

Шановні працівники підприємства! Не нехуйте правилами безпеки, бережіть своє життя та життя своїх рідних! Будьте обережні!

ПАМ'ЯТАЙТЕ! СПАЛЮВАННЯ ЛИСТЯ, ТРАВИ ТА СУХОСТОЮ – ЗАБОРОНЕНО!

ЦЕ ПРИЗВОДИТЬ ДО МАШТАБНИХ ПОЖЕЖ У ПРИРОДНИХ ЕКОСИСТЕМАХ, А ТАКОЖ:

ЗАБРУДНЕННЮ ПОВІТРЯ ТА ШКОДИ ЗДОРОВ'Ю

За підпал сухої трави законом передбачено штраф:
для громадян – від 3060 до 6120 грн.
для посадових осіб – від 15300 до 21420 грн

ЗНИЩЕННЮ ПТАХІВ І ТВАРИН

ПОШКОДЖЕННЮ РОСЛИН

ЯКЩО ВИ СТАЛИ СВІДКАМИ СПАЛЮВАННЯ СУХОЇ РОСЛИННОСТІ, ТЕЛЕФОНУЙТЕ – 101

ЗАВДАЄ ШКОДИ НАВКОЛИШЬОМУ СЕРЕДОВИЩУ

ОБЕРЕЖНО!

ЯК ПІДТРИМАТИ ДІТЕЙ ПІД ЧАС ВІЙНИ

ВІЙНА - ДУЖЕ ТРАВМАТИЧНА ПОДІЯ ДЛЯ КОЖНОЇ ЛЮДИНИ.

ЩО МОЖЕ ВІДБУВАТИСЯ З ДІТЬМИ ПІД ЧАС ВІЙНИ:

- Діти можуть частіше плакати, реагувати нападами гніву на незначні події.
- Збільшується тривога - не хочуть йти до садочка, не хочуть залишатись самі в кімнаті, спати самі.
- Регресії в звичках - просять поводитися з ними, як з маленькими.
- Грають в ігри, що пов'язані з навколишніми подіями.

ЯК ЗАСПОКОЇТИ ДІТЕЙ ПІД ЧАС ВІЙНИ:

- Демонструйте спокій та надійність. Пояснюйте кожен крок та план дій. Якщо ви прямуєте до укриття, переїжджаєте до іншого міста, скажіть, що вдома зараз небезпечно і ви берете з собою лише найнеобхідніше.
- Наголосіть на тому, що ви робите все, аби їх захистити, і зараз дуже важливо слухати, що говорите та не сперечатися.
- Спробуйте відволікати дитину гумором, іграшками. Говоріть про побутові речі, читайте в голос.
- Не нехуйте міцними обіймами. Зайвий раз візьміть дитину за руку чи поцілуйте. Будьте поруч.

КОЛИ ПОТРІБНА ПРОФЕСІЙНА ДОПОМОГА:

- Тривога та стан підвищеної пильності і страху триває понад місяць.
- Дитина не реагує ні на що.
- У дитини з'явилася жорстокість.
- Дитина себе травмує.

Найбільш прийнятний і корисний відпочинок влітку – відпочинок біля води. Однак, перебуваючи на водних об'єктах, завжди треба пам'ятати про безпеку. Знання та виконання правил поведінки на воді є запорукою безпеки життя, а також отримання задоволення від відпочинку.

Шановні працівники підприємства! Дбайте про свою безпеку та безпеку своїх рідних!

БЕЗПЕКА НА ВОДІ

ОСНОВНІ УМОВИ БЕЗПЕКИ!

- ✓ Навчання дорослих та дітей плаванню
- ✓ Відпочинок на воді тільки у спеціально відведених та обладнаних для цього місцях
- ✓ Суворе дотримання правил поведінки під час купання на плавзасобах
- ✓ Постійний контроль за дітьми у воді з боку дорослих

ЗАБОРНЯЄТЬСЯ!

- ✗ Купатися наодинці й запливати за обмежувальні знаки
- ✗ Пірнати у воду з містків, дамб, причалів, високих берегів, човнів, катерів
- ✗ Використовувати для плавання дошки, камери від автомобільних шин та інше знаряддя не передбачене для плавання
- ✗ Підпливати близько до плавзасобів, які йдуть неподалік від місць купання
- ✗ Вживати спиртні напої під час купання

ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ У ЧЕРВНІ

• *Апарат управління*

Барабанов Сергій Володимирович – інженер з нормування трудових процесів відділу організації праці і мотивації персоналу.

Дементюк Людмила Андріївна – інженерка-конструкторка гірничого бюро проєктної групи проєктно-технічного відділу.

Сапожник Олександр Анатолійович – заступник начальника відділу кадрів.

Самойленко Дмитро Васильович – головний геолог геологічного відділу.

Соломаха Тетяна Сергіївна – старша інспекторка з кадрів бюро кадрового діловодства.

Тимошук Анатолій Зорікович – фахівець відділу вхідного контролю.

• *Шахта «Тернівська»*

Петенак Роман Сергійович – стовбуровий (підземний) дозаторник дільниці №13.

Фляга Ніла Дмитрівна – лампівниця дільниці №11.

• *Шахта «Козацька»*

Дробот Руслан Миколайович – начальник дільниці №8.

Камаєва Яна Валеріївна – стовбура (підземна) дільниці №16.

Павлиш Лариса Євгенівна – машиністка підймальної машини дільниці №16.

Пшоно Ігор Володимирович – електрослюсар (слюсар) черговий та з ремонту устаткування дільниці №30.

• *Шахта «Покровська»*

Даурова Вікторія Вікторівна – операторка диспетчерської служби дільниці внутрішнього шахтного транспорту.

Лукоянов Максим Андрійович – майстер дробильно-сортувальної фабрики.

Романчук Микола Андрійович – електрослюсар (слюсар) черговий та з ремонту устаткування дільниці №11.

• *Шахтобудівельне управління*

Гладир Костянтин Віталійович – начальник дільниці №22.

Заверюха Владислав Валерійович – гірничомонтажник підземний дільниці №18.

Коваленко Олександр Іванович – начальник дільниці №16.

Кулинич Сергій Станіславович – електрослюсар (слюсар) черговий

та з ремонту устаткування дільниці №55.

Лоцман Валентина Василівна – завідувачка складу БМТП.

Манякін Вячеслав Миколайович – столяр дільниці №16.

• *Транспортне управління*

Павлик Ольга Іванівна – вагарка ЗЦ.

• *Рада ветеранів шахти «Покровська»*

Вдовенко Олена Гаврилівна.

Дудник Катерина Андріївна.

Євсюков Сергій Михайлович.

Новоселова Тетяна Аркадіївна.

Прудковський Анатолій Анатолійович.

Сокол Володимир Миколайович.

ШАХТАР КРИВБАСУ

Видання АТ «Кривбасзалізрудком».
Газета виходить з жовтня 1989 року.
Свідоцтво про реєстрацію ДП №2050-788
ПР від 15.05.2014.

Засновники і видавці: адміністрація та профкоми АТ «Кривбасзалізрудком».

Дизайн, верстка: Наталя Плужник.

Фотокореспондентка: Діана Терещенкова.

Начальник служби інформації:

Егор Фурсов.

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації – рекламодавці. Служба інформації може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору автора і залишаючи за собою право редагування текстів. При передруку посилання на «Шахтар Кривбасу» обов'язкове.

Адреса служби інформації:

вул. Корнія Речмидила, 31/к,
м. Кривий Ріг, 50029.

Телефони:

(056) 444-23-77;
(056) 444-25-11.

E-mail:

shahtar@krruda.dp.ua